

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ ความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

การสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรในตำบลยางเปียง

อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

โดย

นายจิราวุฒิ เรือนวงศ์

ตุลาคม 2543

ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ ดร. เทพ พงษ์พานิช

ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในตำบลยางเปียง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ 2) ระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกร 3) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ระดับเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรกับระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกร และ 4) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงสุกร จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Systematic Random Sampling จากนั้นสุ่มเลือกตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านโดยใช้ตารางเลขสุ่ม (random number table) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นและผ่านการทดสอบความตรงและความเที่ยงแล้ว นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC⁺) ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 42 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษาตอนต้น (ภาคบังคับ) มีรายได้จากการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 3,531 บาทต่อปี มีรายได้รวมเฉลี่ย 8,615 บาทต่อปี มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 3 ปี มีจำนวนสุกรที่เลี้ยงเฉลี่ย 4 ตัว มีแรงงานที่ใช้เฉลี่ยแล้ว 1 คน ระยะทางจากฟาร์มถึงปศุสัตว์เฉลี่ย 10 กิโลเมตร เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงิน มีการรับข่าวสารด้านการเลี้ยงสุกรโดยประมาณ 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ จากทางวิทยุ โทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัวแทนร้านค้า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์นั้น

อยู่ระหว่าง 7-12 ครั้ง ซึ่งเท่ากับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตร การติดต่อกับร้านค้าตัวแทนจำหน่ายอยู่ระหว่าง 1-6 ครั้ง ส่วนระดับเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรนั้น เกษตรกร ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีระดับเจตคติในการเลี้ยงสุกรอยู่ในระดับสูงและมีระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรด้านการผลิตสุกร การให้อาหาร การจัดการ การป้องกันรักษาโรคสุกรอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล พบว่า ในด้านที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ การถือครองที่ดิน จำนวนแรงงาน การรับข่าวสารจากวิทยุ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่เกษตร ตัวแทนจำหน่าย ร้านค้าไม่มีความสัมพันธ์กับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกร ส่วนระดับการศึกษา รายได้ ประสิทธิภาพ จำนวนสุกรที่เลี้ยง ระยะทางจากฟาร์มถึงปศุสัตว์ การกู้ยืมเงิน การรับข่าวสาร โทรทัศน์ วารสารเกษตร หนังสือพิมพ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อนบ้าน ร้านค้า ตัวแทนจำหน่าย การติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน รวมไปถึงเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรมีความสัมพันธ์กับระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรในตำบลยางเปียง อำเภอมกนัง จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัญหาในการเลี้ยงสุกรนั้นพบว่า แม่พันธุ์ที่มีคุณภาพนั้นหายาก เกษตรกรยังขาดความรู้ในการเลี้ยงที่ถูกต้อง ราคาอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรมีราคาแพง โรงเรือนยังไม่ถูกสุขลักษณะ และขาดความรู้เกี่ยวกับยาและวัคซีนต่างๆ รวมถึง ยา วัคซีนมีราคาสูง ส่วนข้อเสนอแนะนั้นพบว่า เกษตรกรต้องการแม่พันธุ์ที่ดีมีคุณภาพสูง มีการออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรเพิ่มมากขึ้น หน่วยงานราชการควรช่วยเหลือในการกำหนดราคาอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร มีการให้คำแนะนำในการสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และมีการสนับสนุนด้านเงินทุน และยารักษาโรคให้เกษตรกรมากขึ้น